

[Kaj Poulsen]

ke muligheder de unge har i dag. Af lovens kapitel 3 fremgår det, at unge kan ansættes i beskæftigelsesprojekter, når de er mellem 18 og 30 år, når de har været tilmeldt arbejdsformidlingen i mindst 3 måneder, og når arbejdsformidlingerne i øvrigt har godkendt en række betingelser. Når det er opfyldt, kan de komme ind i beskæftigelsesprojekter, men ikke til – som borgerlige ordførere har sagt – den meget høje løn, som man siger man får på det private arbejdsmarked, men til en specielt lav løn, en ungdomsløn. Det er det, man nu ved ministerens forslag vil fjerne, ikke i 38 timer, men kun i 17 timer. Altså, den arbejdsindsats, der skal ydes, og som skulle kvalificere de unge til at vænne sig til arbejdsmarkedet, er fuldstændig fjernet fra ministerens forslag, og derfor må vi sige, at det er en bananrepubliktankegang, der ligger bag dette forslag, at lave besparelser, specielt vedrørende en ungdomsgruppe, som har brug for en hjælpende hånd. Det er ikke, fordi det er værre for unge at være ledige, end det er for ældre, men fordi vi risikerer, at det bliver en livsstil for de unge, hvis vi ikke gør en indsats, der ligner den på det normale arbejdsmarked. Det er det, man fjerner for de 18–20-årige med denne lov ved at tage dem ud af beskæftigelsesloven for unge og kun give dem 5 måneder a 17 timer. Det er katastrofalt, hvis det går igennem.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg omtalte i mit ordførerindlæg en række af de problemer, SF mener der er i lovforslaget. Dem kom fru Kirsten Lee desværre ikke ind på i sit ordførerindlæg.

Jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor der skal bruges en masse ressourcer også over for de grupper, der faktisk forlader kontanthjælpssystemet efter en kortere periode uden at vende tilbage igen. Men lad det nu være i denne omgang.

Men fru Kirsten Lee sagde til sidst, at hun var bekymret over de folk, der befinder sig kronisk i bistandssystemet, som hun udtrykte det. Det er en bekymring, SF deler, men det er i virkeligheden ikke rigtig det, lovforslaget handler om. Derfor vil jeg spørge fru Kirsten Lee, om hun vil være med til at tage initiativer over for de kontanthjælpsmodtagere, der befinder sig i lang tid i kontanthjælpssystemet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Fru Pernille Forchhammer var inde på – og så hr. Kaj Poulsen var til dels inde på – at det ikke var nogle ordentlige tilbud, der kunne skaffes til de unge.

Vi har faktisk i Det Radikale Venstre tillid til, at kommunerne er i stand til at skaffe lødige beskæftigelsestilbud til de unge mennesker. Forudsætningen for, at de kan gøre det, er i hvert fald, at de får lov, og de får en mulighed for det ved dette forslag.

Vi er da enige med Socialdemokratiet i, at de unge burde have 38 timers arbejde, når de oppebærer en bistandsydelse. Såfremt Socialdemokratiet er med på den idé, tror jeg godt, vi kan finde ud af det.

Til hr. Agerschou vil jeg gerne sige om de kroniske bistandsklienter, at dette forslag er med til at forebygge, at unge mennesker bliver kroniske bistandsklienter, og derfor er det vigtigt, at det bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Fru Kirsten Lee sagde, at hun havde tillid til, at kommunerne var i stand til at skaffe beskæftigelsestilbudene, hvis de fik lov. De har haft lov hele tiden. Der har ikke været nogen hindringer for kommunerne for at skaffe de pågældende beskæftigelsestilbud. Der er oven i købet kommuner, der har gjort det, og derfor synes jeg, at fru Kirsten Lee stadig væk skulle dele den bekymring, vi har, om kommunerne er i stand til at skaffe de omkring, ja, vel en 45.000 beskæftigelsestilbud, der skal fremskaffes. Det er vel 25.000, fordi socialministeren lægger op til, at en ung skal have flere beskæftigelsestilbud end ét at vælge mellem. Mener fru Kirsten Lee, at det er realistisk? Hvis fru Kirsten Lee mener, at det er realistisk, hvordan kan det så være, at kommunerne ikke har gjort det for længe siden?

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Nu synes jeg, det er interessant at se lidt på, hvad kommunerne selv har sagt i denne sammenhæng. Her er Randers Kommune et meget fint eksempel, for den har netop villet sætte ind over for den gruppe af ledige, som de følte hav-